

Důvody:

Dovolání, opírajícímu se o dovolací důvody čis. 2 a 4 Šu 503 c. ř. s. nelze upříti oprávnění. Dovolání vytýká rozsudku druhé stolice, že nebral zřetele k projevům žalované vůči svědku Robertu L-ovi v červnu 1923 v místnosti filiálního poštovního úřadu v P. a v bytě žalované v B., prohlásiv je za novoty, a že důsledkem toho nevyřídil odvolání po zákonu. Nelze neuznati, že odvolací soud tyto okolnosti, žalovanou stranou v odvolání přednesené, neprávem prohlásil za novoty, neboť okolnosti ty vyšly na jevo již v řízení před prvním soudem výpovědi svědka Roberta L-a, a měl k nim tudíž již prvý soudce přihlížeti, neboť soud má podle §§ 414 a 417 c. ř. s., vynášej rozsudek, hleděti k veškerým okolnostem, které se vyskytly za řízení před prvním soudem (vysvětlivky m. spr. k Šu 414), to tím spíše proto, že výpověď svědka o těchto okolnostech byla protokolována a k obsahu protokolu dlužno přihlížeti z moci úřední (§ 213 c. ř. s.). Když pominutí těchto projevů žalované bylo v odvolání vytýkáno jako nesprávné ocenění průvodů, odvolací soud však nicméně nevzal k nim zřetele a neocenil důkazu, podaného o nich svědkem Robertem L-em, prohlásiv neprávem okolnosti ty za novoty, nevyřídil odvolání po zákonu ve směru tomto a zůstalo tedy řízení odvolací kusým. Bude proto nutno, by odvolací soud odvolání znova přezkoumal v tomto směru, by zjistil, zda projevy žalované, svědkem Robertem L-em tvrzené, se staly, zda svědek L. byl oprávněn jménem žalobkyně uzavřít se žalovanou smlouvu o vzdání se a zda i jaký vliv projevy ty měly samy o sobě a v souvislosti s projevy žalované ze dne 17. září 1922, a vzhledem k postupu pohledávky žalovanou Dr. N-ovi.

Čís. 3794.

Sudiště dle Šu 88, odstavec prvý j. n.

Listinný průkaz nemusí obsahovati projevy obou stran.

Zněl-li objednáací lístek v ten rozum, že zaplatiti jest určité osobě s udáním jejího bydliště (panu X, Praha), není ještě založena podpisem jeho příslušnost dle Šu 88, odstavec prvý, j. n.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1924, R I 306/24.)

Opíraje se o doslov objednáacího lístku »Zahlbar nach Interessenten-vorführung an Slaviatilm Prag«, zadal žalobce žalobu o zaplacení za dodané filmy u obchodního soudu v Praze. Námitce místní nepřislušnosti soud první stolice vyhověl, rekursní soud ji zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Soud rekursní vychází z názoru, že podpisem objednáacího lístku ze dne 19. ledna 1923 dohodly se strany, že cena objednáací se má pla-

titi v Praze. Ale výklad listiny té, jak si ho rekursní soud osvojil, je mylný. Doložka objednáciho listku zní doslova »Zahlbar nach Interessentenvorführung an Slaviafilm Prag«. Dle doslovu je tedy určena doložkou jednak doba splatnosti »po předvedení interessentům« a pak komu se má platiti, totiž adresa příjemce platu »an Slaviafilm Prag«. Kde se platiti má, není v doložce uvedeno. Není tu při slově »Prag« předložky »in«, která by mohla naznačovati, že není slovo »Prag« jen součástí adresy příjemce platu (čl. 325 obch. zák. a § 905 odstavec druhý obč. zák.), nýbrž, že se vztahuje i ke slovu »zahlbar« (in Prag). Je-li tedy slovo »Prag« jen součástí adresy příjemce platu, nelze říci, že jím mělo býti stanoveno také zvláštní místo splatnosti. Tak listina sama výkladu, že se stala jí úmluva o místě splatnosti, nesvědčí. Žalobkyně netvrdila, že úmluva o splatnosti v Praze stala se vedle listinného prohlášení ústně, míní jen, že podpisem listiny se tak stalo. Ale tomu právě doslov nesvědčí. Také úmysl stran, aby doložkou stanoveno bylo zvláštní místo splatnosti, není z listiny patrným a pravidla poctivého styku právního svědčí také opačnému výkladu. I když se u kupce musí předpokládati, že pozorně čte písemné prohlášení, jež podpisuje, nemohl z doslovu doložky seznati, že se mělo o místě splatnosti státi zvláštní ustanovení se všemi jeho důsledky, a proto nelze poctivě podpisateli uložit v tom směru nějaký závazek.

Čís. 3795.

Na výtěžek, docílený poštou za nedoručitelnou zásilku, lze vésti exekuci.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1924, R I 311/24.)

Exekuci pro peněžitou pohledávku na výtěžek docílený poštou při prodeji zásilky, dlužníku adresované a jím nepřijate, soud prvního stupně povolil. Rekursní soud k rekursu finanční prokuratury zamítl exekuční návrh. Důvody: Není pochyby, že se jedná o zásilku zboží, kteráž byla poštovnímu ústavu předána k dodání dlužníkovi, že zásilka, jelikož jí dlužník nepřijal, ve veřejné dražbě byla prodána a výtěžek byl u poštovního ústavu uložen, takže toho času tento výtěžek tam leží na místě prodaného zboží. Jest-li po rozumu §u 30 poštovního zákona, kterýž čl. VIII. čís. 7 uvoz. zák. k ex. ř. byl zachován v platnosti, exekuce na zásilku samu nepřípustna, jest také nepřípustna exekuce na výtěžek za tuto zásilku, jenž v skutkovém a v právním ohledu nastoupil na její místo. Účel tohoto ustanovení, nestěžovati poštovní manipulaci exekucemi, jest tu stejným způsobem, nechť se jedná o exekuci na zásilku samu nebo na výtěžek za ni, při čemž se podotýká, že exekuce na zásilky peněz dle zmíněného ustanovení jest rovněž nepřípustna.

Nevyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Mylným jest právní názor rekursního soudu, že předpis §u 30 pošt. zákona ze dne 5. listopadu 1837, čís. 240 sb. z. s., zachovaný v plat-